

OHLÁŠKY:

- V úterý 17. 2. bude od 18:30 na dýšinské faře **cestopisná přednáška o severním Thajsku**. Tuto zemi představí Jakuba Bartovský, který ji procestoval jako buddhistický mnich.
- Středa 18. 2. je **Popeleční středa**, den přísného postu od masa a dalších věcí. Začíná jí **čtyřicetidenní postní doba**. Při mši sv. v Dýšíně v 18:30 se bude udělovat popelec.
- V postní době bude v Dýšíně společná **modlitba křížové cesty** vždy **v pátek a v neděli po mši sv.**, v pátek v kostele a v neděli na hřbitově. V Druztové bude křížová cesta v neděli v 8:45 v kapli.
- O postních nedělích vyvrcholí také příprava na křest naší katechumenky Zuzany Vrbové. Při mši sv. bude přijímat skrutinia a poklady víry. Modlete se prosím za ni.
- V pátek 20. 2. **nebude ani příprava na první sv. přijímání, ani mše sv. ani příprava na bířmování**. V sobotu 21. 2. **nebude mše sv.**, v neděli 22. 2. bude sloužit mši sv. v Druztové i Dýšíně některý z plzeňských otců dominikánů a večer nebude adorace a nešpory. Důvodem je akce se studenty.
- V úterý 24. 2. bude další pokračování **kurzu Beta** pro všechny – věřící i nevěřící – kteří se chtějí o křesťanství něco dozvědět. Tématem bude svátost Eucharistie. Kurzy Beta jsou vždy v úterý jednou za dva týdny, střídají se se setkáním nad biblí.
- V sobotu 28. 2. bude od 10:00 na dýšinské faře **setkání dětí**. Součástí programu budou hry a soutěže, vyrábění, mše sv. pro děti. Předpokládaný konec je v 16:00. Oběd bude zajištěn. Farní mše sv. v 17:30 bude.
- V neděli 1. 3. bude **v Druztové** po mši sv. na obecním úřadu **setkání nad tématem**.
- V neděli 1. 3. bude v 17:00 na dýšinské faře **druhé setkání nad eucharistickým tématem** v rámci **Národního eucharistického kongresu**. Po promluvě na téma Eucharistie a oběť bude následovat adorace v kostele nebo v kapli.
- V sobotu 7. 3. bude od 10:00 na faře **grafická dílna**. Výtvarnička Marta Červáková nám vysvětlí techniku **linoritu**. Vyrjeme si svou matici a vyrobíme si vlastní originální grafiky. Pokud možno, dejte vědět, že přijдете, na mail boyda@centrum.cz
- V sobotu 7. 3. bude po mši sv. od 18:30 na dýšinské faře **setkání chlapů**. Na programu bude společná modlitba a povídání u piva a klobás. Setkávání chlapů bude vždy – pokud to v programu farnosti bude možné – první sobotu v měsíci.
- V neděli 1. 2. bude v rámci Národního eucharistického kongresu v 17:00 na dýšinské faře **promluva na téma Eucharistie a jednota**. Po ní bude v kostele nebo v kapli na faře (podle počtu účastníků) třicetiminutová adorace zakončená možností modlitby nešpor.
- Z pátku 13. 3. na sobotu 14. 3. bude v dýšinském kostele **celodenní adorace 24 hodin s Pánem**. Začne po páteční mši sv., skončí se **mši sv. z posvícení** v 18:00, po které bude následovat křížová cesta po keramických zastaveních po obci.

PRAVIDELNÝ PROGRAM:

DÝŠINA:

pondělí

- 17:30 – modlitby maminek za své děti – fara

úterý

- 17:00 – možnost zpovědi – kostel
- 17:30 – mše sv.
- 18:30 – setkání na biblí nebo kurz Beta – fara

středa

- 17:30 – mše sv.

čtvrtek

- 17:30 – mše sv.

pátek

- 16:00 – setkání dětí
- 17:15 – adorace, možnost zpovědi
- 18:00 – mše sv.
- 19:00 – setkání mládeže – fara

(20.2. vše odpadá)

sobota

- 17:30 – mše sv.
- (21.2. mše sv. nebude)

neděle

- 11:00 – možnost zpovědi - kostel (kromě 1. a 3. neděle v měsíci)
- 11:30 – mše sv.
- 18:00 – adorace a nešpory – kaple na faře

DRUZTOVÁ:

- nedělní mše sv. 9:15 – kaple na návsi
- 1. neděle v měsíci: setkání nad tématem, 3. neděle: povídání u buchť

kontakt:

P. Pavel Petrašovský
tel.: 737 814 525
boyda@centrum.cz
www.
farnostdysina.cz

Bůh jako umělec

Krásné téma ze čtvrtého setkání rodin. A pak ještě text na stejný motiv uvnitř Terna od Renaty Klimešové, která má blízko k umění i Bohu.

Mnozí, kteří tvoří umění, dělají tak proto, že se snaží vyjádřit jinak než slovy něco, co je slovy nevyjádřitelné. Sdělení, které se nevejde do vět, se snaží vtěsnat do barev, tvarů a tónů. Možná proto se vždy v dějinách tak dařilo umění uprostřed církve. Boha, který je lidským rozumem nepochopitelný a lidskými slovy nevyjádřitelný, se snad můžeme o trochu víc dotknout v obraze či hudební skladbě než v přednášce.

Křesťanství věří v Boha, který se touží člověku zjevit a přiblížit. A ze stejného důvodu jako malíři, skladatelé a sochaři – protože jsou lidská slova omezená – tak Bůh činí svým specifickým uměním: západem slunce, horami a ptačím zpěvem. Na cestách přírodou míváme přece dojem, že před námi se otevírá mnohem víc než jen to, co vidíme: „Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou.“ (Žl 19,2). A krásný je i svět pod mikroskopem a krásný je i svět viděný astronomickým dalekohledem: jako by část svého umění Bůh ukryl do té doby, než lidstvo vynalezne optické přístroje. Jako by část své krásy schoval až pro naši generaci.

Umění je vždy něco, co se vymyká z účelnosti. Když pralidé začali malovat na stěny jeskyně nebo zdobit keramiku, nijak jim to nepomohlo v tom, aby přežili zimu. Jakmile se člověk objevil na zemi, měl potřebu se obklopat krásnými věcmi, které mu v praktickém životě nebyly k ničemu.

Bůh – Umělec jedná podobně. Proč jsou zebry strakaté, proč mají žirafy mají dlouhý krk, proč vypadá opice kahau jak figurka z komiksu? Bůh přece mohl stvořit svět hranatý a šedý: tak, aby fungoval, a přece v něm nebylo nic navíc. Místo toho si s ním jako správný umělec hraje a dělá v něm to, co nemá žádný jiný význam než ten, že je to krásné. Opakem jsou komunistické paneláky, u nichž nejde o nic jiného než o funkčnost a svou ošklivost svědčí o tom, že režim, který je postavil, neměl s Bohem – Umělcem nic společného.

Bůh tvoří nehotový svět. Jako by chtěl po svém stvoření, aby ho dokončilo, je malíř, který z neznámých důvodů touží, aby jiní domalovali jeho obraz. Po atomech chce, aby se seskupily do sedmikrásek a stromů, hrochů a antilop a nakonec do člověka. A člověk dostává dokonce zadání tento svět překročit a přetvořit jej v Boží království. Má spolupracovat na Božím umění s tímto světem. Když na kopci uprostřed krásné krajiny vidíme stát barokní kostel, tušíme, že takhle nějak si Bůh onen kopec představoval, když jej tvořil. A kopec čekal miliony let až do osmnáctého století, až jej konečně někdo dokončil. Mé srdce taky čeká na další tahy štětcem, protože Bůh svůj obraz v něm jen nahrubo načrtl, určil základní linie a pak předal štětec mně...
P. Pavel Petrašovský

Proč vypadá opice kahau jak figurka z komiksu?

Umění žít

Připadá mi, že krásné je to, co v nás vzbuzuje soulad, harmonii, pocit krásna, spočinutí v úžasu, povznesení ducha, radost.

Mohou to být úplně obyčejná každodenní setkání s běžnými věcmi, na které náš pohled padne. Pro mě je to třeba příroda, díky jejímu pozorování lze vidět Boha, nahlédnout do Boží kuchyně. Když se zahledíme na krásnou květinu, zvíře nebo pohled do krajiny a vzbudí to v nás niternou radost, až se tají dech, či radost tak velkou, která až někdy zabolí tou krásou, tak to všechno je pro mě dotekem Boha v nás, Jeho zrcadlem.

Krása v nitru člověka otvírá Boha, nebe. Ať je to krása hudby, malířství, sochařství, poezie, vědeckého bádání do hloubky pravdivé skutečnosti, jakékoliv poctivé lidské ruční práce...

To, jak Bůh tvoří přírodu, je prostě neopakovatelné. Ani jedna část přírody není absolutně stejná, nenajdeme dvě totožné sedmikrásky, dva úplně stejné stromy či ptáky. Ta rozmanitost mě fascinuje a obdivuji v ní tu nekonečnou tvůrčí schopnost Boha tvůrce a umělce. Stejně je to s melodiemi v hudbě či barvami, také nekonečné spektrum...

Někdy přemyslím nad smyslem umění a tvořivosti. Můžeme být těmi, kdo se rádi nechají potěšit plody nadání. Podle mě je každý člověk nadaný, protože je prostě od Boha stvořený a Jím chťený. I kdyby se to navenek neprojevovalo lidem na pohled, tak v nitru ano. Vidíme očima, slyšíme, ušíma, cítíme hmatem, necháme se skrze své smysly prodchnout krásou stvoření.

A myslím, že v životě můžeme být umělci třeba jen tím, že něco uděláme jinak než "normálně". Uvařím něco nového, dám ubrus na koso, ne rovně, vymyslím, jak potěšit člověka jinak než běžně, jak udělám dobrou náladu, když se zdá, že je smutno.

Snad i tohle je kamének v mozaice - umění žít.

Renata Klimešová

Čertův kámen nad Novou Hutí svědčí pravděpodobně víc o Bohu než o čertu.

Konkrétní tipy pro postní dobu:

Modlitba:

Už vědomý život v Boží přítomnosti je modlitbou

- Učiň si z modlitby zvyk
- Modli se pravdivě, vylévej před Bohem svoje srdce – své radosti i problémy
- Modlete se společně
- Čti pravidelně bibli
- Účastni se liturgického života své farnosti
- Snaž se prožívat celý svůj den jako setkání s Bohem a službu jemu

Karel Mašek nabízí poslední 4 volná místa na

POUTNÍM ZÁJEZDU DO MEDŽUGORIE

v termínu 7. – 12. 5. 2015.

Bližší informace rád poskytne Karel Mašek:

www.dovolenavrumunsku.cz

tel.: 775 164 551

karelmasekd
@seznam.cz

Činit dobro (almužna):

Dobro činíme už tehdy, když s druhými sdílíme čas a pozornost, radost i bolest, majetek a síly

- Pomáhej druhým nést jejich nouzi a poznávej skrytou bídu.
- Otevři uši i srdce pro malomyslné, bezradné a zoufalé.
- Měj starost o staré, nemocné a postižené lidi.

Zřeknutí se (půst)

Zřeknutí znamená, když k nutkání „muset mít“ řekneme ne

- Uvědom si, co je v tvém životě skutečně důležité a co je nepodstatné
- Cvič se ve zdrženlivosti: v jídle, pití, kouření, sledování televize, nakupování...
- Dodržuj Popeleční středu a Velký pátek jako zvláštní dny postu
- Jako postní oběť dej stranou určitou částku peněz: pro hladovějící a jinak trpící

Smíření

Zakusit smíření znamená vyměnit zlo za spásu

- Připravuj se na smíření v myšlenkách. Smíření nemusí být jen protrpěno, ale i slaveno.
- Smíření s Bohem i s bližním může být o radosti.
- Slav často svátost smíření.
- Nech v sobě působit smíření, které ti bylo dáno.
- Sám nabízej smíření: učiň první krok k novému společnému začátku - objevuj v druhém to dobré

Tajenka pro děti

Dnes jsme četli v evangeliu o setkání Pána Ježíše s nemocným člověkem. Ten ho prosil o uzdravení.

Pán Ježíš .... (pokračování zjistíš, když vylúštiš správně tajenku se zvířaty).

Zápalka a svíčka

„Mám úkol tě zapálit,“ říká jednou zápalka svíčce.

„Jen to ne,“ úzkostlivě odpovídá svíčka, „když budu hořet, mé dny jsou sečteny a nikdo už nebude obdivovat mou krásu.“

Zápalka jí dává čas na rozmyšlenou: „To jediné, co můžu udělat já, je zapálit. Když nezapálím, nesplním svůj úkol a promarním také své poslání. A ty jsi svíce a jsi k tomu, abys dávala světlo. Chceš, aby byl tvůj život navěky studený a marný, chceš nesplnit svou úlohu?“

„Ale hořet – to bolí,“ vzdychá svíce. „A když mě zapálíš, moje síla je pryč.“

„Ano, to máš pravdu,“ odpověděla zápalka. „Ale není to tajemství našeho povolání: dávat světlo? Když se budeš ztrácet v ohni, vše proměníš v hřejivé světlo a mnozí z toho budou mít radost. Když se ale schováš, bude tma i tam, kde stojíš.“

Svíce uvažovala, potom plná očekávání řekla: „Zapal mě...!“

Postní doba nás zve, abychom i my přistoupili k Ježíši a řekli mu: „Zapal mě...!“

